

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 292

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέκτι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1884.

ΤΙ ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΕ

Ἐπισημῶς πλέον τοῦ εἶδαι ὅτι μίαν φορὴν κύριός τις ἐξύπνισε τὴν νύκτα τὸν ὑπνέτην του διὰ τὴν ἐρωτήσῃ τί καιρὸς εἶνε ἔξω. Ὁ Σωσίας ἐσηκώθη καὶ νυσταγμένος καθὼς ἦτον μὲ μισοκλειστά μάτια ἤνοιξεν ἀντὶ τοῦ παραθύρου τὸ ντουλάπι, εἶδε μέσῃ, τὸ ἐπανεκλείσει καὶ μεταστρεφόμενος διὰ τὴν ἔξω πύλην εἶπε πρὸς τὸν κύριόν του: «Εἶνε σκοτάδι: πῖσσα καὶ μυρίζει τυρίλας».

Ἐν τῇ πολιτικῇ ἡ ἐρώτησις περὶ τοῦ καιροῦ εἶνε συνηθεστάτη ἀλλ' ὁ ἐρωτώμενος συνήθως ἀπὸ σκοποῦ δὲν ἀποφασίζει ποτὴ νὰ κυττάξῃ πράγματι τί καιρὸς εἶνε ὀνηρότερος τοῦ ὑπνάλειου ὑπνέτου χωρὶς οὔτε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του ἀπαντᾶ συμφώνως πρὸς τὴν διάθεσιν, ἣν ἔχει νὰ κοιμηθῇ ἀκόμη ἢ νὰ ἐξυπνίσῃ.

Οὕτω σήμερον ἂν ἐρωτήσῃς ὑπουργικὸν τίνα τί καιρὸς φουρᾶ ἔξω θὰ σοῦ ἀποκριθῇ ὅτι οὐδέποτε ἔλαμψαν οἱ ἀστέρες ἐπὶ καθαρωτέρου οὐρανοῦ, οὔτε ἡ γαλήνη ὑπῆρξε μᾶλλον ἡδονικῇ. Ἀλλ' ἂν ἐρωτήσῃς ἀντιπολιτευόμενον ὃ ἀκούσῃς ὅτι ἀντηχεῖ ἤδη μακρὸθεν τῆς καταγίδος ἡ βοή, ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε πλήρης ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὁ κεραυνὸς δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐνοσκήψῃ. Καὶ ὡς ὁ πτωχὸς ὑπνέτης ἐνόμιζεν ὅτι ἡ νύξ μυρίζει τυρίλας, ὁ ὑπουργικὸς θὰ νομίσῃ ὅτι ἀποπνέει ὄσμην ῥόδων καὶ ὁ ἀντιπολιτευόμενος πυρίτιδα.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων εἶνε ὀφθαλμοφανής. Ἀλλ' ἂν ἤρωτᾷτο καὶ κανεὶς ἐκ τῶν ἀδιαφόρων, οἱ ὅποιοι συνήθως βλέπουσι καὶ ὀφραίνονται καθαρώτερῃ, ἢ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν θὰ ἔδιδε θὰ ἦτο τοιαύτη περίπου: «Εἶνε ἡσυχία βαθεῖα καὶ μυρίζει σαπίλας».

Πράγματι οὐδέποτε ὑπῆρξε βαθυτέρα ἢ ἡρεμία καὶ αἰσθητοτέρα ἢ ὄσμη τῆς σήψεως, ἣν ἀναδίδει ἡ τελεματώδης Κωπαις, ἣτις καλεῖται ἑλληνικὴ πολιτεία καὶ κοινωνία. Οἱ φόροι ἐρρόφησαν τὸν γυμνὸν τῆς ζωῆς, ἐστράγγισαν τὸ αἷμα, ἐξήραναν τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων τῶν κατωτέρων τάξεων. Ἡ στασις κατεστράφη τὸ δεύτερον ἤδη ὑπὸ τὴν βροχὴν. Αἱ ἀλλεπάλληλοι χρηματιστικαὶ ἀναστατώσεις ἐβύθησαν εἰς τὴν ὀδύνην καὶ εἰς τὴν ἔνδειαν τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς τάξεως τῆς ἐργαζομένης, τῆς κινουμένης, τῆς μεταδιδούσης ζωῆν καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ἧς ἡ εὐμάρειν ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς κοινωνικῆς ἡσυχίας καὶ εὐρυθμίας. Ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας οὔτε πραγματοποιουμένη οὔτε διαφευδομένη κρατεῖ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον μετέωρον,

ἄνευ πίστεως καὶ πιστώσεων, ἄνευ χρήματος, μὲ ὀλίγαις φωροδεκάραις εἰς κυκλοφορίαν. Ὁ κ. Δεμαθάς σκέπτεται νὰ ἐπιβάλῃ νέα βάρη εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ εἰς τὴν τροφὴν μας, διότι οὐδέτερον ἔξ αὐτῶν εἶνε βεβαίως τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὸ ἑκατοστὸν ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐκ τῶν δυναμένων ἄλλοῦ νὰ προκαλέσῃ ἐσωτερικὸν τίνα κοινωνικὸν ὄργανισμὸν, ὄρεξιν τίνα ἀόριστον μεταβολῆς τῆς πνιγηρᾶς καταστάσεως, ἐπιθυμίαν δι' αἰουδήποτε τρόπον ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ τῆς ἀπραξίας καὶ τῆς νωθρότητος, ἣτις προϋποθέτει πληθώραν ὑλικῆς εὐδαιμονίας.

Ἀπεναντίας εἰς τὸν μακάριον ἡμῶν τόπον ὅπου τὸ θέρος ἡ δροσερὰ πνοὴ τοῦ μπάτη ἀπαλύνει καὶ ἀτονίζει τὰ νεῦρά μας καὶ ὁ ἥλιος τοῦ Δεκεμβρίου ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ θερμότητα ἐπαναφέρει ἐν μέσῳ χειμῶν εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν ἐγκέφαλόν μας τὴν ἡδονικὴν χαυνότητα, ἣν ἐκτρέφουν συνήθως αἱ ἡμέραι τοῦ καλοκαιρίου, φαίνεται, ὅτι ἴσα ἴσα αὐτὰ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἐπιτείνου τὴν νάρκην καὶ τὴν ἡρεμίαν, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἑλληνος. Ἡσυχία ἄκρα, βαθεῖα, ἀπόλυτος, ἣν δὲν ταρασσει τίποτε, τίποτε. Καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ φιλολογία ὑψίστανται τὴν μαγνητικὴν τῆς ἐπήρεια. Οὔτε ἡ προσέγγις τῆς ἐλευσεως τῆς βουλῆς, οὔτε ἡ ἐπιδεικτικὴ ἐν Ἀθήναις συγκέντρωσις τέρατος ὡς διὰ τὴν καταπίεξιν καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν πρὸς ἀποτίναξιν τῆς νάρκης ταύτης, οὔτε τὰ τελευταῖα κυβερνητικὰ πραξικοπήματα ἰσχύουν νὰ τὴν διαλύσου.

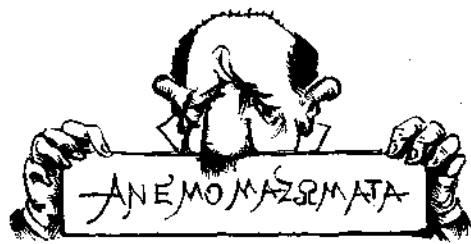
Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὡς ἐκ συνθήματος οὔτε ὁ Καζάζης κάμνει καμμίαν νέαν μεταφρασίν, οὔτε ἡ Ὠρα δημοσιεύει πλέον κύρια ἄρθρα, οὔτε ὁ Δημητριάδης ἀκυρόνει τίποτε, οὔτε ὁ Σηλυδριώτης γράφει καμμίαν νέαν προκήρυξιν, οὔτε ὁ Μπαστίνης δημοσιεύει καμμίαν διατριβήν, οὔτε ὁ Γρυπάρης δοκιμάζει κανὲν ὑποβρύχιον.

Ὁ ἀντιπολιτευόμενος ἐκ τῶν μετεωρολόγων μας βεβαίως θὰ θεωρῇ ταῦτα προοίμιον τρικυμίας.

Δὲν τολμῶμεν νὰ τὸ προφητεύσωμεν, ἀλλὰ καὶ δὲν διστάζομεν νὰ τὸ εὐχηθῶμεν, διότι τὸ ἀντίθετον θὰ ἦτο ὡς νὰ ἐπεθυμοῦμεν τὸν ἐξ αἰτίας θάνατον τῶν σατυρικῶν φύλλων.

ΡΑΦ

Όλονεν συγκεντροῦνται ἐν τῇ πόλει τάγματα ἐπὶ ταγματίων καὶ λόχοι ἐπὶ λόχων. Κατὰ τοὺς ὑπουργικούς αἰτία τούτου εἶνε ἡ ἐλευσίαι τοῦ γάλλου στρατηγοῦ, ὅστις πρέπει νὰ εὕρῃ ἐνταῦθα ἰκανόν ἀριθμόν στρατοῦ διὰ γυμνάσια· ἀλλ' οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν πιστεύουσι, ὅτι ὁ φανερός οὗτος σκοπὸς δὲν ἔχει κεκρυμμένον τινὰ συγγενῆ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε παρετηρήθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τόση συσσωρευσίς στρατοῦ εἰμὴ κατὰ παραμονὰς ἐθνικῶν κινδύνων ἢ δυστυχημάτων. Ἡ περίστασις αὕτη δὲν λείπει οὔτε τώρα διότι ἐντὸς ὀλίγου ἀπειλοῦμεθα ὑπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλῆς.

***

Τὸ καλὸν ἐν τούτοις εἶνε ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐφέτος δὲν θ' ἀραθῇ ἐλευθέρα ἡ Βουλὴ νὰ ἐκτελέσῃ ἀνενόχλητος τὸ δόλεθριον ἔργον τῆς. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ὅποιον κυρίως φοβεῖται ὁ κ. πρωθυπουργός· ὅσους κινδύνους καὶ ἂν ἐτοιμάζει πάλιν διὰ τὸ ἔθνος ἡ βουλευτικὴ ἀκολασία, αὐτὸς μὲ ὀλίγας ἀκόμη θυσίας δύναται πάλιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς, ὑπὲρ ἧς μόνον ἐνδιαφέρεται. Ἄλλ' ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Βουλῆς ὀρθοῦται ἡ ἐθνικὴ ὀργή, ἣν τρέμει ὁ κ. Τρικούπης ὡς χολέρην. Καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ὅτι κατέφυγεν εἰς τὰς ἰατρικὰς γνώσεις τοῦ ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν κατὰ συμβουλήν τοῦ ὁποῦ ἀπεράσισε νὰ παρενθέσῃ μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως τῆς ὑγειονομικῆς... ζώνας τῶν εὐζώνων.

***

Ἰταλικὴ τις ἔφημερις ἀναγγέλλουσα τὴν πρό τινας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιοδείαν τοῦ δημίου ἔγραφεν ὅτι αὕτη τελεῖται ἀπαξ τοῦ ἔτους μόνον καὶ δι' ἀτμοπλοίων ἀνὰ τὰ παράλια ἢ ἀμαξῶν καὶ ἱππῶν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν δρόμων. Ἡδὴ μετὰ τοὺς καθ' ἐκάστην ἀναγγελλομένους ἀλλε- κλληλοὺς φόνους καὶ κραιτομήσεις ὑπὸ τῶν σιδηροδρόμων μας μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας περιμένομεν νὰ νομίσῃ κατ' ἀναλογίαν ὅτι ἀπὸ τότε τόσον διορθώθη ἡ συγκοινωνία ὥστε ὁ δῆμιος ταξιδεύει διὰ τῶν σιδηροδρόμων.

***

Μεταξὺ τῶν τελευταίων κοινοποιηθεισῶν παύσεων δημολογισαῶν ἀναγράφεται καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις νεανίδος ἐξασκουσῆς τὸ ἐπάγγελμα τούτου, καὶ φερούσης κατὰ σύμπτωσιν τὸ ὄνομα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας· φαίνεται ὅπως μὴ τις ἀπατώμενος ἐκ τῆς ταύτωνμίας νομίσῃ ὅτι ὁ κ. Βουλκιώτης ὑπέκει εἰς συγγενικὰς ἀπειρήσεις. Ἡ αὐταπάρησις αὕτη τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὸν ἀνοφώνει πολὺ εἰς τὴν ἐκτίμησίν μας.

***

Καὶ ἄλλος πάλιν ὀργανωτῆς προσκαλεῖται κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν μὸδαν διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸ ναυτικὸν αὐτός. Ἄλλὰ μετὰ τὴν χρῆσιμοποίησιν τῶν πολεμικῶν μας ὡς ταχυδρομικῶν, ὅπως λ. χ. τὰ Ψαρρά, τὰ ὅποια δὲν κάμνουσι ἄλλο παρὰ νὰ μεταφέρουσι τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπὸ Κερκύρας εἰς Brindisi καὶ τανάκαλιν

ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ μετακκο- μείνος πάλιν ὁ ἀπελθὼν βέλγος ὀργανωτῆς τῶν ταχυδρομείων ἢ ὁ κ. Μανσόλας.

***

Ἀ προπορὸς διὰ τὸν μέγαν ἀναμορφωτὴν τῶν ταχυδρομείων. Ἐξώθεν τῆς θύρας τοῦ γραφείου του ὑπάρχει πρὸς ἐνδειξιν ἡ ἐπιγραφή:

«Γενικὴ Διεύθυνσις...»

Εἰς διερχόμενος ἐκεῖθεν καὶ ἀναμινώσκων αὐτήν·
— Δὲ θὰ ἦτον σωστότερον ἂν ἔγραφεν «Ὀνομαστὴ καὶ Διεύθυνσις;...»

***

Ὁ κ. Κόντος ἐν τῇ «Ἐβδομάδι» διδάσκει ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἂν θέλωμεν νὰ ὀμιλῶμεν ὀρθῶς πρέπει νὰ λέγωμεν ἢ κάλως ἀντὶ ὁ κάλως. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἠκούσαμεν μεταξὺ δύο τελειοφοίτων τῆς φιλολογικῆς τὸν ἐξῆς διάλογον:

— Ἐχω μίαν κάλω ἔστὸ πόδι!
— Ὁ δὲ ἄλλος ἀποβλέπων πρὸς διερχομένην ὄραιν·
— Κόσμον γυναῖξυ φέρει ἢ κάλλος!

***

Ἄν γενικευθῇ ἡ χρῆσις αὕτη τοῦ θηλυκοῦ τοῦ κ. Κόντου πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ λέγωμεν καὶ τὰ κύρια ὀνόματα ἢ Καλοποθάκη, ἀντὶ ὁ Καλοποθάκης, ἢ Καλοστούτη, ἢ Καλομοίρης κτλ.

***

Φαίνεται ὅτι μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὁ κ. Κασσιμάτης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅτι γίνεται ἐν τῇ προσφιλεῖ του Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ. Διότι ἐν τῇ ταῖς χώραις ταύταις οἱ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀντιπρόσωποι ἀμιλλῶνται εἰς περισσώτερον νὰ πλουτίσῃ διὰ περισσοτέρων δρόμων καὶ σχολείων τὸν τόπον του, ὁ κ. Κασσιμάτης, ὡς τοῦλάχιστον ἐν τῇ Ἐφημερίδι· μᾶς πληροφορεῖ αἰεὶ ἐκ Καραβῶ τῶν Κυθῆρων, προσκαθεὶ τούναντιον νὰ καταστρέψῃ καὶ τοὺς ὀλίγους δρόμους οἱ ὅποιοι ἐκεῖ ὑπάρχουσι, περὶ δὲ τῶν ἐν ἐλλεινῇ καταστάσει εὐρισκομένων σχολείων, πεντάρα δὲν ἔδωσεν ὁ ἀξιοτίμος κ. ἀντιπρόσωπος.

Οὐχ ἤττον δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τόσων μικρὰ πράγματα νὰ μὴ τὸν ὀγάλου βουλευτὴν καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον. Ὅτι ἦτο δι' ἡμᾶς ἀνυπολόγιστος ζημία μετὰ τὴν ἐλλείψιν ὅλων σκεδῶν τῶν τύπων τοῦ Ἀσμοδαίου, τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Δὲ Κάστρου, τὴν ἐξοφάνισιν τοῦ Μπαστίνια καὶ τὴν σιγὴν τοῦ Πύρλα.

***

Ὁ ἐκ Κυθῆρων ἐπιστέλλων παραπονεῖται ταύτοχρόνως ὅτι ὁ κ. Κασσιμάτης σπαταλᾷ τὸν καιρὸν του συζητῶν μὲ τοὺς γεωμέτρους ἀνευ λόγου. Εἰς τοῦτο ὑποθέτομεν ὅτι θὰ ἄγῃ τὸν ἀξιοτίμον βουλευτὴν ἢ συγγενεῖα τῆς τέχνης, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς εἶνε νοομέτρης.

Εἰς οὐρανὸς κάκιστος...

Παρτοπόλαι Τριπόλειος ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς

ΚΑΙΝΟΘΗΡΙΑ
ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΤΑ ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΑ

Σκέψεις και έντυλώσεις.

Τόσα πράγματα έγραψαν δια τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν καὶ ἐν τούτοις δὲν έγραψαν τίποτε. "Όλοι έπήραν μόνον τὴν μίαν ὄψιν τοῦ θέματος καὶ ἐνόμισαν ὅτι εἶπαν τὴν τελευταίαν λέξιν. Ἄλλὰ καὶ τὸ θέμα καὶ τὸ θέμα εἶνε βεβήτως ἄξιον καὶ περισσοτέρου λόγου καὶ περισσοτέρας προσοχῆς. Ἄλλως τε προτιμῶ νὰ ἐνασχοληθῶ πάλιν μὲ τὰ νευρόσπαστα παρὰ μὲ τὸν κ. Κηζάην.

Ἐπειτα ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη. Ὁ μικρόκοσμος αὐτὸς τῶν νευροσπαστῶν δὲν εἶνε ὁ μεγαλόκοσμος τῶν ἀνθρώπων; Ἡ Τύχη εἶνε ὁ Χόλδεν τραχὺ τῶς ἀδιοράτους σπάγγους τῶν περιστάσεων καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸ ἔλκον σε νῆμα σηκώνεσαι, κάθεσαι, γελᾷς, ἀναπνεύεις, χορεύεις, κητεβάζεις τὰ μούτρα σου, ἀναγείρεσαι εἰς ὕψος ἢ διαλύεσαι εἰς ἀμορρα τεμάχια σκελετοῦ μὴ δυναμένου διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως νὰ συγκρατήσῃ τὰ διαφεύγοντα ράκη τῆς ὑπάρξεώς του.

Τι ἀληθινὴ δημιουργία! Βεβήτως ὁ Ἄγγλος αὐτὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ζῆλον ὑπομονὴν διὰ νὰ δυναθῇ ν' ἀναγάγῃ εἰς τόσον ὕψος τελειότητος τὴν τέχνην του, τῆς διδασκαλίας τῶν ζώων. Καὶ ἰδοὺ ἡ διαφορὰ αὐτοῦ πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς καθηγητάς μας; Ἐκεῖνος εἶνε ἱκανὸς νὰ διδάσκῃ καὶ ζῶλα, ἐνῶ αὐτοὶ εἶνε ἄξιοι μόνον διὰ νὰ σγίζον ζῶλα καὶ νὰ δίνου ζῶλο.

"Όσο βλέπω ἀνελιτισμένην ὄλην τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ προνοητικῶς εὐφυστάτην διάταξιν τῆς μεθοδικωτάτης ἐπινοήσεώς του σκέπτομαι ὅτι ἂν ἤμην ὑπουργὸς τῆς παιδείας θ' ἀντήλασσα πρὸς αὐτὴν ὄλον τὸ σύστημα τῆς κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεώς μας.

Εἶνε τὸ μόνον θέμα, ὅπερ ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ κἀμῃ ἐπιτυχῆ ἀνταγωνισμὸν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ μας θέατρα. Νομίζω, ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ μας θὰ ἔκαμνεν πολὺ καλλίτερα ἂν ἀντὶ νὰ περιστάθουν παρίσταντο ὡς θεαταὶ εἰς τὰς πρραστάσεις τῶν ἱξιολόγων τούτων νευροσπαστῶν.

Εἰς τὸ εἶξῃ πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ συνήθης φράσις περὶ τῆς ἀκμησίας καὶ τῆς ἀδεξιότητος: «Περπατεῖ σὰ νευρόσπαστο, κινεῖται ὡς ἄνδρείκελο». Εὐρίσκω ὅτι θὰ ἐπήγαιναν πολὺ καλλίτερα εἰς τὸν κ. Δαβίλαν, τὸν κ. Ἀλεξιάδην ἢ τὸν κ. Πετλαῖν τὰ σκέλη τῶν ζυλιῶν αὐτῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ὅχι μόνον κινεῖνται καὶ περιπατοῦν ἄλλὰ καὶ τρώγου καὶ πίνου καὶ χορεύου καὶ παίζουν μουσικὴν φυσικώτατα καὶ τεχνικώτατα, πολὺ κλοκνατεθραμμένα νευρόσπαστα. Ὅλα δὲ αὐτὰ χωρὶς νὰ ζοῦν ἐνῶ ἔσῃ ἔσῃ ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ ζῆ ἢ σῆ κανεὶς πρέπει νὰ γίνῃ νευρόσπαστο.

Ἄλλὰ ἐλησμονήσαμεν. Καὶ αὐτὰ τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν ζοῦν... τὸν κύριόν των.

Δὲν ἠξέυρω ποῦ θὰ φθάσῃ αὐτὴ ἡ τελειοποίησις. Πιστεύω δμως ὅτι ἀπὸ τῶρα ἠμποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ νὰ ἐκδώσων κανὲν Φυσικὸν Δίκαιον ἢ νὰ γράφουσαν κανὲν ἄρθρον εἰς τὴν "Ὠρξιν.

Ἄρσθ' ἀπορροῦν ἀκόμη νὰ εἶνε καὶ προκλητικά! Προχθὲς ἔμεινα ἐκθαμβὸς πρὸ τῆς ὡς μεμελετημένης ἐκμυλιστρίας ἐλκυστικωτάτης ἀνυψώσεως τοῦ φορέματός της ὑπὸ μιᾶς ζυλίνης ὀρηγτριδός. Βῦτυχῶς μεταστραφεὶς εἶδον ταυτοχρόνως τὴν κνήμην μιᾶς διαδαιούσης μεταξὺ τῶν καθισμάτων ἀθηναίας γνωρίζου μου καὶ ἑθεραπεύθην ἀμέσως ἀπὸ τὴν στιγματικὴν ἔξασθίν μου.

ΚΡΑΚ

ΑΦΙΣΕΙΣ

Οἱ εὐζῶνοι καὶ πάλι μαζεύοντ' ἐδῶ πέρα, μὰ τὸ γκατὶ κανένας καλὰ καλὰ δὲν ξέρει. Καμποῖσι λέν πῶς θ' ἔλθουν νὰ διώξουν τὴ γολέρα καὶ ἄλλοι μήπως γίνῃ κανένα νταραβέρι. Ἄλλὰ ἐγὼ νομίζω πῶς θὰ μᾶς ἔλθουν ἔτσι νὰ φᾶν καὶ ἴσθην Ἀθήνας κανένα κοκορέτσι.

Μὰζι μὲ τοὺς εὐζῶνους θὰ ἔλθῃ σὲ κομμάτι κι' ὁ ξακουτμένος Μπένσης ὁ καὶ Εἰσαγγελεὺς μ' ἐκείνη του τὴ μάτη, τ' ἀγριωμένο μάτι, καὶ ἁσονούπω φθάνει ἐδῶ κι' ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλείσεως καὶ τῶν βασιλοπαίδων, μετὰ τοῦ Χατζηπέτρου καὶ ὄλων τῶν λακέδων.

Μᾶς ἔρχονται ἀκόμη καὶ νέοι τραπεζίται, μὲ σχέδια μεγάλα καὶ σέπη ἀδειανή, μᾶς ἔρχονται ἀκόμη κι' ὀλίγοι λωποδοῦται, γκατὶ θηρῶ δὲν φθάνουν αὐτοὶ οἱ τωρινοὶ. Μᾶς ἔρχεται καὶ πάλιν ἡ καθεμιά φαμῆλια καὶ μόνον ὁ Δε-Κάττρος συγγράφει ἴσθ' Μαρτίλια.

Τῆς φίλης πρωτεουσῆς ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει, παντοῦ ομάδες ξένων καὶ περιηγητῶν, κι' ἕνας σπουδαῖος Γάλλος ἐντὸς ὀλίγου φθάνει, διὰ ν' ἀναμορφώσῃ τὸν νέον μας στρατόν, καθὼς ἀναμορφώθη καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον, καθὼς θ' ἀναμορφώσων καὶ τὸ Φρενοκομεῖον.

Κι' οἱ βουλευταὶ τοῦ Βῶλου καθὼς κι' οἱ τῆς Λαρίσεως ἐπὶ πτερῶν ἀνέμου εἰς τὰς Ἀθήνας φθάνουν, νὰ ἴδου τῶν νευροσπαστῶν τοῦ Χόλδεν τὰς κινήσεις, ποῦ ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃ ὁ κύριός των γάνουν. Μᾶς ἔρχονται καὶ τούτοι, μᾶς ἔρχονται κι' ἐκεῖνοι, ἄλλὰ κανεὶς δὲν ξέρει τί ἀνάβολο θὰ γίνῃ.

SOURIS

BIBLIA

Καλλίστον ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, ὁποῖα σπανίως βλέπουσι τὸ πῶς ἐν Ἑλλάδι, ἔχομεν ν' ἀναγγειλωμεν καὶ ἡμεῖς, τελευταῖοι τῶν λοιπῶν συναδέλφων. Εἶνε τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν Στρατιωτικὸν βύσμα τῶν κυριωτέρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν, μεταφρασθὲν ἐξ ἀνεκδότου γαλλικοῦ συγγράμματος, τυπωθὲν δὲ δαπάνῃ τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, δι' ἣν καὶ κυρίως προώρισταί. Ἡ πρόθεσις τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου ὑπῆρξεν ἄριστη, ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ προβλεπτικοῦ πνεύματος, τῆς ἐργασίας τοῦ ὁποίου περιβλεπτον παρέχει δεῦγμα ἡ καλλίστη κατάστασις τῆς μοναδικῆς στρατιωτικῆς σχολῆς μας ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρῶνη, ὁστις παρέχε καὶ τὸ χειρόγραφον τοῦ ἐν λόγῳ συγγράμματος. Δὲν δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ ἐπικροτήσωμεν αὐτὴν, βέβαιον ὅτι θὰ ἔχῃ καὶ ἀνώτερα τῶν προσδοκωμένων ὠφέλιμα ἀποτελέσματα.

Ἐξεδόθησαν τὸ ε' ἤδη Ὑπαλλήλου πάρεργα: Μπούμπουλινα καὶ Ἀρχάδιον ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ἀνδρικοπούλου, ἐλεγκτοῦ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Πειραιῶς.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Τὸ μοναδικὸν ἔσω: ἐν Ἀθῆναις παντοπωλεῖον, ὅπερ συνενόει τὴν καθαριότητα, τὴν ἀφθονίαν, τὴν καλὴν ποιότητα τῶν εἰδῶν καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν. Κεῖται ἤδη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοπρατηρίου πλουσιώτατον, εὐρύτατον καὶ περιποιημένον ὡς σαλίον, ἀξιούμενον τῆς τακτικῆς πελατείας ὄλων ὅσοι ἠξέυρου νὰ διακρίνουσαν τὸ καλὸν πρᾶγμα. Πλημμυρεῖ ἰδίως εἰς ὀρεκτικά, χαβιάρια, λάδια, τυριά, κονσερβὰς κλπ.